

2 / 2002
Huhtikuu

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 2/2002

Tässä numerossa:

sivu

Tukipilarina miesryhmätoiminta Pääkirjoitus	3
Paluupostia	4
Tapahtumia pääkallopaikalla	7
Miesnäkökulmia hyvinvointikysymyksiin	8
Miesten retriitti	10
Energiaa luonnosta miehenköriläille	11
Puoliääneen: Yleinen nainen soittaa puhelimella ja...	12

URHO - uusia väyliä miehille

Päätoimittaja, ulkoasu ja taitto
Tomi Timperi

Vakituinen toimittaja
Samuli Koiso-Kanttila

Toimituksen yhteystiedot
URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Tukipilarina miesryhmätoiminta

Yhteiskunnallisiin epäkohtiin ja tasa-arvokysymyksiin liittyvä keskustelu on nostanut päätään entisestään yhdistyksemme sisällä. Näihin aiheisiin on helppo pureutua, koska ne saavat palonsa usein henkilökohtaisista kokemuksista. Asioille on myös suhteellisen vaivatonta antaa nimi ja ne ovat helposti rajattavissa - joskin keskustelun syvetessä rajat usein hälvenevät.

Miesnäkökulman esille tuominen em. aiheissa on tärkeä tehtävä, jossa Miessakit ry:n on syytä olla mukana. Vielä tärkeämpiä ovat mielestäni kuitenkin ne taustat, joiden perusteella lähdemme asioihin otamaan kantaa. Tästä syystä näkisin ideaalitalanteena marssijärjestyksen, jossa ensin keskittyisimme pohtimaan itseämme ihmisinä, miehinä, ja kokemusten jakamisen ja yhteisen tuen kautta löytäisimme ne perusteet kannanotoillemme tai aloitteillemme, joilla rakennamme yhteiskuntaamme tasapainoisempaan suuntaan. Tällöin uskoisin myös, että tarve muiden syyttämiseen ongelmien aiheuttajiksi vähenee ja rakentamiselle syntyy vahvempi pohja.

Tätä em. tarkoitusta tukee mainiosti miesryhmätoimintamme sen kaikissa muodoissa. On siis mielestäni tärkeätä, että vaikka otammekin enenevässä määrin kantaa yksittäisiin asioihin ja pyrimme järjestömme nimissä olemaan mukana kehittämässä uusia aloitteita, muistamme, että yhdistyksemme perustarkoitus on kehittää miesten yhteisvastuun ja keskinäisen auttamisen rakenteita.

Miesryhmätoimintamme kysyntä on kasvanut vahvasti viimeisen puolen vuoden aikana. Erilaiset yhteisöt ovat heränneet huomaamaan erityisesti miehille suunnattujen palvelujen kehittämisen tarpeellisuuden, ja sitä myötä lähestyneet meitä (mikä kertoo yhteiskunnallisen asemamme vakiintumisesta hiljalleen). Erityisen

kysytyjä ovat erilaiset teemaryhmät, esimerkiksi isyysryhmät. Jotta voimme vastata kysynnän kasvuun, on meidän laadittava selkeät raamit miesryhmätoimintamme perusteiksi ja kehitettävä erityisesti ryhmänohjaajakoulutusta ja paikallista vapaaehtoistoimintaa.

Miesryhmätoiminnan perusteet ovat kuitenkin oudoilta kuulostavia asioita suurimmalle osalle miehistä. Tästä syystä on myös kehitettävä toimintaa siten, että saamme mukaan laajemman joukon sekä yksittäisiä miehiä että yhteiskuntamme toimijoita. Yksi keino ymmärryksen riman madaltamiseen on toiminnallisten tapahtumien järjestäminen. Miesten on helpompaa lähteä mukaan esimerkiksi eräretkille tai urheilukentille. Sitä kautta on siten helpompaa istahtaa kiireemmäksi aikaa...

Suomen Kulttuurirahasto on myöntänyt yhdistyksellemme avustuksen, joka on tarkoitettu internet-sivuston luomiseen valtakunnallisen toimintamme tueksi. Sivuston tekninen toteutus on jo valmis ja tällä hetkellä valitsemamme graafikko muotoilee ulkoasua. Mikäli mieleesi tulee ehdotuksia sivuston sisältöön liittyen, ota ihmeessä minuun yhteyttä. Jos kaikki menee edes suhteellisen putkeen, voitte käydä ihailmassa uudistuneita sivuja toukokuussa.

Hauskaa kevättä!

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Profeministimiesten puheenvuoro

Edellisessä Urhon numerossa (1/2002) Simo Ollila ruotii miesliikkeen tilaa Suomessa. Pääkirjoituksessaan Tomi Timperi taas pohtii tasa-arvon miesnäkökulmaa. Haluamme vastineellamme osallistua keskusteluun ja kommentoida molempia puheenvuoroja sekä aiheesta käytävää keskustelua yleisemminkin.

Monilla miehillä tuntuu tasa-arvon miesnäkökulma tarkoittavan sitä, että miesten tulisi puuttua tilanteisiin, joissa miehiä on kohdeltu huonosti. Tällaisia tilanteita voivat olla miehiä seksiobjekteina pitävät mainokset tai avioerolasten päätyminen vain äidin huollettavaksi rakastavasta isästä huolimatta. Moiset tapahtumat ovat sängen ikäviä. Tuotuessaan siitä, miten yksittäistä miestä voidaan kohdella näin huonosti käy helposti niin, ettei näe metsää puilta: kokonaisuutta tarkasteltaessa naisten asema on edelleen monin tavoin miesten asemaa huonompi. Epätasa-arvoisen kohtelun uhriksi joutuminen juuri sukupuolensa vuoksi on useimmille miehille poikkeustilanne, naisille se taas valitettavan usein on osa arkipäivää.

Esimerkkinä voidaan käyttää vaikkapa parisuhdeväkivaltaa, jonka Simo Ollilakin mainitsee. Jokaista parisuhteessa naisensa pahoinpitelemää miestä kohtaan löytyy (ex)miehensä murhaama tai kuoli-aaksi hakkaama nainen. Vuosittain useat tuhannet naiset päätyvät puolisonsa pahoinpitelemiksi, osa heistä eläen jatkuvassa hengenvaarassa. Ero miesten kokemuksiin nähden on siis sekä laadullinen että määrällinen. Jo pelkästään tässä valossa on meistä ymmärrettävää, ettei miesten kokemiin tasa-arvo-

ongelmiin kiinnitetä niin paljon huomiota kuin naisten. Kysymys on pitkälti siitä, mihin rajallisia resursseja käytetään. Mitä kertoo arvoistamme, jos pidämme tärkeämpänä puuttua muutamien kymmenien miesten kokemaan väkivaltaan, kun emme ole vielä kunnolla puuttuneet tuhansien naisten kokemaan yhtä suureen tai suurempaan väkivaltaan? Mielestämme tässä tilanteessa valinta miesten hyväksi voi vain heijastella näkemystä siitä, että miehet ovat tärkeämpiä kuin naiset.

Useinkaan omaa etuoikeutettuna olemistaan ei huomaa. Miehet kuitenkin ovat monin tavoin etuoikeutettuja naisiin verrattuna. Perusteluna tähän voi esittää esimerkiksi raiskauspelon lähes täydellistä puuttumista miesten kokemusmaailmasta. Uskomme, että yksi syy miesten etuoikeutettuun asemaan on vallitseva sukupuolijärjestelmä, joka monin tavoin suosii miehiä. Järjestelmä aikaansaa myös tilanteita, joissa joidenkin miesten asema on huono. Meistä tasa-arvon miesnäkökulma voisi tarkoittaa huomion kiinnittämistä kokonaisuuteen yksittäistapauksien sijasta. Tämä vaatii mielestämme kriittistä suhtautumista miehenä olemiseen ja miehen malleihin sekä omiin toimiimme miehinä, mistä pääsemekin Profeministimiehiin.

Simo Ollila väittää Profeministimiesten ajattelevan olevansa erilaisia kuin "nuo muut pahat ja väkivaltaiset miehet". Näin emme ajattele, päinvastoin. Eräs toimintamme perusajatuksia on pyrkiä katsomaan miehiä - myös itseämme - kriittisin silmin ja pohtia sitä, miten me omilla toimillamme ylläpidämme naisia sortavaa yhteiskuntaa. Päämme päällä ei siis loista pyhimyksen sädekehä. Ehkä enemmän kuin antaa vastauksia ja tuomiota, haluamme herättää kysymyksiä. Esimer-

kiksi: Miten on mahdollista, että me miehet niin helposti sivuutamme naisten kokemat vääryydet pohtiessamme itseämme kohtaan tehtyjä loukkauksia? Mihin arvoihin sitoudutaan, jos väitetään, että naiset ovat jo liian tasa-arvoisia Suomessa? Tärkeänä pidämme myös sen viestin välittämistä, että feminismillä on paljon annettavaa miehille. Esimerkkinä tästä voidaan pitää vaikkapa aloitteita, joiden tarkoitus on pyrkiä parantamaan miesten suhteita heidän perheisiinsä. Aloitteet ovat usein naisasianaisten tekemiä.

Eräs tapa suhtautua kriittisesti mieheyteen on hiljainen mielenosoitus. Simo Olila tulkitsee, että olisimme hiljaa koska olemme "häpeissämme omasta miehiisyydestämme". Hiljaisuuden syyt ovat kuitenkin muualla. Olemme hiljaa nostaksemme esiin sen seikan, miten miehet niin helposti saavat äänensä kuuluville. Usein kuitenkin miehet vaikenevat monista asioista: esimerkiksi väkivallasta ja vallan asemastaan yhteiskunnassa. Hiljaisuudella pyrimme kiinnittämään huomiota miesten etuoikeuteen ja vähentämään sitä.

Keskustelun jatkumista toivoen,

Profeministimiehet
profeministimiehet@nettilinja.fi

P.S. Jos haluat tietää lisää siitä, mitä Profeministimiehet ajattelevat, kannattaa suunnistaa nettisivuillemme: www.geocities.com/profeministimiehet.

Tervehdys Somerolta

Vanhassa valokuva-albumissa on talvinen kamerakuva. Siinä on liinaharjainen, piirto-otsainen hevonen valjastettuna pienen kirkkoreen eteen, ohjaksia pitelee nainen, vieressään rekivällyn alla ehkä viisivuotias poika. Heidän takanaan reen jalaksilla seisoo sarkapuseroinen vanhempi mies, jolla on tumma huuliparta ja karvalakki hiukan korvalliselle kallellaan

Kuvan näppäyshetkestä tuo pikkupoika on vanhentunut yli kuusikymmentä vuotta, ja kirjoittaa nyt näitä rivejä. Muut henkilöt, äitini ja isoisäni, ovat jo ajasta poistuneet. Aisoissa ollut Pilkku-tamma on vihreämmillä laitumilla, mutta reki on vielä tallella liiterissä, vetäjiä vain ei ole kolmeen vuosikymmeneen enää ollut.

Isäni isä Robert, *Roopeksi* tavallisesti kutsuttu, syntyi keväällä 1879 torpparin perheeseen. Elämisen puitteet olivat niissä oloissa kapeat, suuret nälkävuodetkin olivat niistä selvinneillä vielä hyvässä muistissa.

Muistitietona kulkeutunut katkelma torpparin pojan lapsuusvuosilta: Jaakko-isä oli lähettänyt pienen poikansa kylälle myymään kotona tehtyjä luutia. Roope oli saamastaan tehtävästä kertonut minun isälleni, hänen ollessaan ehkä samanikäinen, josta tämä sai aiheen kysyä: *"Kuis Tei kehtasitte lähteet viaraisiin paikoin luutii myymään?" "Tuli simmonen poika korvaj juureen, kun sano, et mää tapan, jolles men."* vastasi Roope.

Torpparia ei isoisästäni tullut, vaikka hänellä - isäni kertoman mukaan - siihen olisi ollut haluakin. Jaakko lopetti kolmea poikaansa kuulematta torpanpidon; sopi talon kanssa luopuvansa torpankontrahdistan vanhuutensa turvaavaa syytinkiä vastaan. Olisiko sukupolvien välillä ollut

luottamuspulaa, näin tapauksesta voisi päätellä; useinhan torpanoikeus siirtyi seuraavalle polvelle.

Robertin elämäntie kulki, palvelupaikasta toiseen mutkaillen, rengistä edelleen jyvärengiksi. Jyvä mies sai työtään vastaan perheelleen, talosta ja isäntäväestä riip-puen, pienen (tai vielä pienemmän) asunnon; ruokatarpeita, mahdollisuuden pitää lehmää sekä vähäisen rahapalkan. (Edellinen on vain tiivistetty luettelo, sopimukset olivat hyvin yksityiskohtaisia.) Viimeinen tällainen *muanamiehen* pesti hänellä oli Långsjön kartanossa, sen Isoniitun sivutilalla. Halu päästä viljelemään omassa hallinnassa olevaa maatilkkua ei kuitenkaan ollut Roopelta kadonnut.

Valtio osti suuren pula-ajan alkuvuosina kartanon takamailta laajan niitty- ja metsäalueen, tarkoituksella muodostaa sinne uusia asutustiloja. Usean muun maattoman tavoin päätti Roopekin anoa sieltä lohottavaa ”kylmää” palstaa. Tuolloin jo viisissäkymmenissä oleva mies saikin tilan, Säärenmäki nimeltään, jonka raivaamisessa ja rakentamisessa hänen kaksi vanhinta poikaansa olivat mukana. Työmaat lopettanut lamakausi oli ajanut parhaissa voimissaan olevat souvarit maailmalta takaisin kotinurkille, siksi heillekin sopi hyvin tämä urakka.

Isopappastani on jäänyt minulle omiakin muistoja. Säärenmäki oli vain parin kilometrin päässä vanhempieni myöhemmin hankkimalta pikkutilalta, ja sotavuosien aikana hän kävi tarpeen vaatiessa teke-mässä hevosajotöitä kotonani. Muistamiseni yltää noihin alussa mainitun kuvan ottamisaikoihin; tuolloin Roope oli kovan työn hieman kumaraiseksi painama, reumatismien vuoksi rauhallisesti askeltava vanha mies. Elämän ankaruudesta tietämättömänäkin lapsi vaistosi hänen olemuksessaan hiljaista alakuloa, joka vaimensi liiallisen touhottamisen isopappan

seurassa. Joskus hän veisteli pojanpojalleen pajupillin tai jotain muuta pientä kappinetta. Olisin joka kerta juossut hänen kannoillaan, mutta usein täytyi jäädä pois; ajattelematonta naperoa ei voinut turvallisesti pitää työssä mukana. Tavallisesti hän oli vähäpuheinen, ei silti muiden joukossa jäänyt sanattomaksikaan. Kun vaikkapa viljanpuinnin vuoksi oli kokoon-tunut isompi työporukka, muistan hänen ruokatauoilla ottaneen osaa jutusteluun hyvinkin osuvasti; sen kertoi muun väen naurunhörähtely.

Noina vuosina, isäni ollessa vain harvoilla lomillaan kotona ja silloinkin työrästien vuoksi kiireinen, oli *isopappa* minulle se ”miehenmalli”, jollaista pienet pojat kai-paavat.

Robertin viimeisiä aikoja varjosti terveyden heikkeneminen, sotien vuodet olivat ikänsä raskasta työtä tehneeltä mieheltä vaatineet liikaa, hän kuoli kotonaan Säärenmäessä 14.3.1947.

Rane

Tapahdumia pääkallopaikalla

MIEHINEN YHTEISLAULUILTA

Huhtikuun 22. päivä, maanantai-iltana kello 18.30 – 20.00, kutsumme kokoon miehisestä äänentuottamisesta (joidenkin kohdalla voidaan puhua jopa laulamisesta) kiinnostuneita miehiä.

Järjestämme yhteislauluillan, jonka aikana on, laulamisen lisäksi, tarkoitus keskustella ja kuulostella paikalla olevien toiveita laulamiseen liittyvissä asioissa.

Kartoitamme tarvetta josko Miessakkien puitteissa olisi tarvetta järjestää jotakin säännöllistä laulutoimintaa. Olisiko se joku kurssi, kuoro tai tätä yhteislaulutoimintaa tai mitä mielessä liikkeukin.

Joten jos tällainen miehinen laulutoiminta jossakin muodossa kiinnostaa, niin tervetuloa kertomaan toiveesi ja siinä samassa yhdessä lauleskelemaan. Jäsenemme Aaro Huhta on lupautunut toimimaan laulattajana. Säestäjänä hanureineen on Sauli Marttinen.

Tilaisuudessa on kaffi-tarjoilu, ilmainen sisäänpääsy, laulupakko (ainakin porukassa) ja osoite on Annankatu 16 B 28, Helsinki.

MIESFOORUMI Kevät 2002

6.5.2002 klo 18-20

Mies ja mielikuvitus

Alustaja:

Mikko Makkonen
tutkija, kirjailija

Mikko Makkoselta on ilmestynyt uusi romaani "Tuo hymyilevä Laura bussissa 132" (Kullervokustannus Oy 2002). Romaanin sanoma on "ilman mielikuvitusta ei ole ihmistä". Lukija säikähtää miehen ja naisen rehellisiä mielikuvia - mikä lopulta on todellisuutta? Yksi vai mo vai monta naista?

Tilaisuus järjestetään Miessakit ry:n koulutussalissa, Annankatu 16 B 28, Helsinki.

Pääsymaksu 3 euroa,
jäsenet ilmaiseksi.

**Tervetuloa kaikki
asiasta kiinnostuneet!**

Miesnäkökulmia hyvinvointikysymyksiin

- mieskulttuurin muutoksesta miestä ymmärtävään hyvinvointiosaamiseen

Tasa-arvokeskustelussa on usein lähdetty siitä, että suurin tehtävä on naisen aseman parantaminen. Tämä on vahvasti totta, kun puhutaan perinteisestä perhemallista, työelämästä ja palkkauksesta. Mutta yhteiskunnassamme on myös alueita, joissa yhtä suurella painolla tulisi puhua miesten ja erityisesti poikien ja nuorten miesten asemasta.

Nyt kannetaan huolta nuorista miehistä!

Valtioneuvosto on viime vuonna hyväksynyt Terveys 2015 -kansanterveysohjelman, jonka toimeenpano on nyt käynnistynyt (<http://www.terveys2015.fi>). Ohjelman keskeisiä tavoitteita on nuorten miesten kuolleisuuden vähentäminen:

"Nuorten aikuisten miesten vapaa-aikaan ja alkoholin käyttöön liittyvien tapaturmien ja väkivaltaisten kuolemien ja vammautumisen vähentämiseksi sosiaali- ja terveysministeriö sopii muiden ministeriöiden sekä kuntien, ammattijärjestöjen ja elinkeinoelämän järjestöjen kanssa toimenpidekokonaisuudesta, sekä jatkaa liikenneturvallisuus- ja työturvallisuusohjelmia" (Toimintasuunta 7, sivu 25).

Pääministeri Paavo Lipposen johdolla järjestettiin tiistaina 5. maaliskuuta nuorten osallisuutta edistävän yhteistyöhankkeen aloitustilaisuus, jota myös on kutsuttu "Nuorten Korpilampi -seminaariksi". Nuorten osallisuuden edistämisen yhteistyöhankkeessa on kyse siitä, millä yhteistyötoimilla voidaan edistää nuorten osallisuutta ja estää niiden nuorten syrjäytymistä, joilla on peruskoulun viimeisillä luokilla tai sen jälkeen vaikeuksia elämänhallinnassaan, ja joilla on vaikeuksia

löytää itselleen sopivaa tapaa osallistua täysipainoisesti työhön tai koulutukseen. Tavoitteena on kevään aikana löytää ratkaisuesityksiä nuorten oppimisen edistämiseksi, oppimisympäristöjen kehittämiseksi sekä oppimis- ja työllistymisedellytysten parantamiseksi nykyisestään. Työministeri Tarja Filatovin johdolla valmistellaan toukokuun loppuun mennessä kansallista toimenpide-ohjelmaa.

Työterveyslaitos on valmistelemassa vuosiksi 2003 - 2006 valtakunnallista toimintaohjelmaa otsikolla "Nuoret ja työ". Tavoitteena on parantaa nuorten työkykyä ja työelämän valmiuksia.

Nämä kolme rinnakkaista ja toisiaan täydentävää valtakunnallista hanketta kertovat yhteisestä huolesta, jonka keskiössä ovat pojat ja nuoret miehet. Syrjäytymisen, päihteet, väkivalta, itsemurhat ja tapaturmat verottavat jokaisen ikäluokan poikien ja miesten hyvinvointia samalla, kun Suomi tarvitsisi jokaista heistä tulevaisuutta rakentamaan.

Riittääkö mieskulttuurin muuttaminen?

Millaisilla pohdinnoilla ja toiminta-ajatuksilla hankkeita rakennetaan? Stakesin miniseminaarissa keskusteltiin Terveys 2015 -kansanterveysohjelmasta. Sosiaali- ja terveysministeriön neuvotteleva virkamies arvioi, että tärkeintä olisi saada suomalaista mieskulttuuria muuttamaan niin, että riskinotto vähenisi ja itsestään ja lähimmäisestään huolehtiminen lisääntyisi.

Toki on tärkeätä keskustella mieskulttuurista ja sen muutoksista, mutta onko juuri mieskulttuuri ensimmäinen huolenaihe. Vai olisiko pikemminkin niin, että keskustelua tarvittaisiin miehen elämän ja tuen tarpeen ymmärtämisessä hyvinvointipoli-

tiikassa ja hyvinvointipalveluissa. Ymmärretäänkö miehen tuen tarvetta ja osa- taanko häntä auttaa silloin kun on avun paikka? Seuraavassa muutama esimerkki.

Pojat ja miehet hyvinvointihankkeissa

Viime marraskuussa pohdittiin koululais- ten hyvinvointia suomalaisen Lääkäriseu- ra Duodecimin ja Suomen Akatemian jär- jestämässä konsensuskokouksessa "Koululaisen terveys". Kokouksessa poh- dittiin erityisesti tyttöjen ja poikien erilaista kypsymistä ja siitä koulutyölle seura- via haasteita ([http://www.duodecim.fi/ koulutus/konsensuskokoukset/2001_kou- lulaistenterveys.html](http://www.duodecim.fi/koulutus/konsensuskokoukset/2001_kou- lulaistenterveys.html)). Yhteinen käsitys oli, että koulutyön järjestämisessä ei juu- rikaan ole otettu huomioon tyttöjen ja poi- kien erilaista kypsymistä aikuisuuteen. Myös opettajien valmiuksia rakennettaes- sa on aika vähän esillä tyttöjen ja poikien erilaisuus.

Äitiys- ja lastenneuvoloiden kehittäminen on ollut paljon esillä julkisuudessa. Han- nu Säävälän johdolla valmistui äskettäin raportti Isä neuvolassa (Sosiaali- ja terve- ysministeriö, Tasa-arvojulkaisuja 2001:8). Olen omalta osaltani osallistunut tähän keskusteluun viimeksi Dialogi -lehdessä (<http://www.stakes.fi/dialogi/>). Tulevaisuu- den perheneuvola voisi näyttää seuraa- valta:

"Koko perheen hyvinvoinnin selvittäminen ja yhteinen sopimus tuen tarpeesta olisi- vat yhtä tärkeitä kuin perinteiset seulonta- tutkimukset ja muut "tarkastukset". Neu- volan yhtenäinen runko-ohjelma käynnis- tyisi raskauden alusta ja jatkuisi siihen saakka kunnes on perusteltua siirtää lap- si ja perhe seuraavaan vaiheeseen. Yhte- näisyys tulisi taata ainakin kolmanteen ikävuoteen saakka. Sen jälkeen tulisi har- kittavaksi neuvolan ja päivähoidon yhdis-

täminen. Terveystenhoitajan ja lääkärin osaamista täydennettäisiin psykologin ja sosiaalityöntekijän osaamisella. Tavoit- teena olisi aito tiimityö, johon rakentuu neuvolan runko-ohjelman toteuttaminen.

Näin neuvolan toiminnallinen perusraken- ne olisi ennallaan (määräaikaistapaa- miset ja niihin perustuva neuvonta), mut- ta sisältö muuttuisi siinä määrin, että voi- daan puhua uudesta ydinjuuresta. Äitiys- ja lastenneuvolan korjaamisen sijasta oli- simme kehittämässä uutta perheen hy- vinvointineuvola, jota voitaisiin lyhyesti kutsua perheneuvolaksi. Perheneuvolan perusosaamista olisi perheen, vanhem- muuden ja lapsen kehityksen psyykkisten ja sosiaalisten ulottuvuuksien osaaminen, johon liittyisi äidin ja lapsen terveydenhoi- don osaaminen.

Varsinaisen kehittämistyön rinnalla voi- daan viipymättä tehdä symbolisia valinto- ja. Äitiys- ja lastenneuvolan nimikkeet ovat arvokkaita, mutta auttamattomasti historiaa. Kun toiminnan nimenä olisi per- heneuvola, vanhemmuus, isä ja varhai- nen vuorovaikutus istuisivat siihen paljon paremmin kuin äitiä ja lasta korostavaan ja työn keinotekoisesti syntyymään rajaa- vaan nimikkeistöön."

Kolmas esimerkki tulee hedelmöityshoi- toa ja siihen liittyvää lainsäädäntöä kos- kevasta keskustelusta. Sosiaalilääketie- teellisen Aikakauslehden tuoreessa nu- merossa oli useita artikkeleita hedelmöi- tyshoidoista. Niistä saa hakemalla hakea sanaa "isä". Lukuisissa tv-ohjelmissa isä ymmärretään tavallisesti sperman luovut- tajaksi, josta uusi lakiehdotus uhkaa jos- kus tehdä myös isän. Erittäin vähän on keskusteltu yksinäisen miehen tai pa- risuhteessa elävien miesten lapsettomuu- desta: Eikö heillä tulisi olla samat mah-

dollisuudet ja oikeudet lapsen hankkimiseen kuin yksinäisellä naisella tai parisuhteessa elävillä naisilla. Käytännön järjestelyt toki ovat erilaisia biologisten tehtävien eroista johtuen, mutta ne eivät saisi olla määräävässä asemassa silloin kun hedelmöityshoitoa koskevaa lainsäädäntöä uudistetaan.

Hedelmöityshoitolainsäädännön tulisi olla sukupuoletonta. Samat mahdollisuudet ja velvollisuudet miehillä ja naisille.

Miesnäkökulma hyvinvointiosaamiseen

Meille miehille tarjotaan toistuvasti "mieskulttuurin muutosta". Jo pinnallinen hyvinvointipolitiikan ja hyvinvointihankkeiden tarkastelu kuitenkin osoittaa, että niissä mies on usein objekti, kohde ja lähes aina myös sivullinen. Osaamista ja toimintaa hallitsee naisnäkökulma, joka korostuu kasvatuksen, opetuksen, hoivan ja hoidon naiselta naiselle osaamisena.

Suurin osa toimijoista ja asiakkaista on nyt ja on vuosikymmeniä ollut naisia. Näin naiselta naiselle osaamista pidetään luontevasti hallitsevana osaamisena ja naisen näkökulma nousee koko keskustelun juoneksi. Äitiysneuvolat ja hedelmöityshoito ovat tästä hyviä esimerkkejä. Isä ja mies muistetaan naisen tukihenkilönä tai pahimmillaan sperman luovuttajana. Poika on päivähoidon ja koulun häirikkö, joka rikkoo muuten niin hyvin toimivan naisilta tytöille kasvatuskokonaisuuden.

Olemme mukana tukemassa naisten vaatimuksia tasa-arvoon kaikissa yhteisöissä, mutta samalla olemme myös kysymässä miehen roolista hyvinvointipolitiikassa, hyvinvointipalveluissa ja hyvinvointiosaamisessa. Meille tarjotaan mies-

kulttuurin muutosta ja sukupuolikiintiötä, kun olisi keskusteltava perustavaa laatua olevasta pojan ja miehen ymmärtämisestä ja hyvinvointiammattitaidosta heidän tukemisessaan silloin kun apua tarvitaan.

Matti Rimpelä
hallituksen puheenjohtaja
Miessakit ry

MIESTEN RETRIITTI

Karjalohjan Heponiemessä
30.8. (klo 18) -1.9. (klo 14.30) 2002

Retriitti edustaa kirkon pitkää perinnettä nykyihmiselle muovattuna. Yhtäältä se on tilan luomista hiljaisuudelle. Sen keskeinen tunnusmerkki on keskinäisestä vuorovaikutuksesta pidättäytyminen. Viikonvaihteen mittaisessa päiväohjelmassa vuorottelevat kappelihetket, ohjaajan virikepuhe ja hiljaiset rukoushetket. Sen lisäksi jokaiselle jää omaa tilaa ja aikaa, jonka voi käyttää lukemiseen, ulkoiluun tai lepoon tai miten muuten kukin haluaa. Oman huoneen rauha ja vapaus kaikenlaisista suorituspaineista tukevat osaltaan mahdollisuutta kuulostella oman elämän ääntä, kuulumisia ja jakamista. Ja miesten retriitissä kun ollaan, myös miehenä olemisen kysymyksiä.

Hinta

Miessakit ry:n jäsenet 90 euroa,
muut 107,60 euroa

Ilmoittautuminen ja lisätiedot

15.8. mennessä Miessakit ry:n
toimistoon, puh 09-612 6620 /
miessakit@miessakit.fi

ENERGIAA LUONNOSTA MIEHENKÖRILÄILLE
- LUONTO, MUSIIKKI JA HILJAISUUS ELINVOIMAN LÄHTEINÄ

Aika	9.-11.5.2002
Paikka	Pohjois-Karjalan korpikämpä ja luontoreittejä sopimuksen mukaan
Motto	"Jokaisen elämä on taivalta itsensä luo... Kukaan ihminen ei ole vielä koskaan päässyt itsetoteutukseen, mutta jokainen siihen pyrkii, toinen vaivalloisesti, toinen vähemmin ponnistuksin, niin kuin parhaiten taitaa. Itsekukin kantaa muassaan syntymäjätteidään, limaa ja munankuoria, loppuun saakka." (Herman Hesse)
Tarkoitus	Kurssilla käsitellään luontoa ja musiikkia elinvoiman lähteenä, hiljaisuuden viljelyn muotoja, varsinaisia luonnon ja hiljaisuuden "kuuntelu- ja kokeilujaksoja" sekä yhteisiä evästyskeskusteluja em. toimintatapojen soveltamisesta käytäntöön. Luontoreittejä silloisten paikallisten sääolosuhteiden ja kunkin kurssilaisen kiinnostuksen mukaan.
Osanottajat	Luonnon, musiikin ja hiljaisuuden avulla rentoutumisesta, itsetuntemuksesta ja vuorovaikutuksesta sekä näiden taitojen soveltamisesta arkielämään kiinnostuneet, enemmän tai vähemmän stressaantuneet tai muuten vaan "elämän sietämättömään keveyteen" kyllästyneet miehenköriläät (max 15).
Opastajat	YTM, aikuis- ja ihmissuhdekouluttaja, työvalmentaja Raimo Reinikainen, ohjaaja Onni Voutilainen ja eräopaskouluttaja ja luonnontutkija Tapio Piipponen.
Varustus	Mukaan muistiinpanovälineet, hiljentymistä ja mietiskelyä edistäviä aforismeja/mietelauseita/runoja ymv. kirjoituksia sekä vapaa-ajan asusteet, sisä- ja ulkojalkineet liikkumista ja makuupussi/viltti lepo- ja rentoutushetkiä varten ym. henkilökohtainen varustus.
Hinta	Omakustannushintaan matkat (juna/kimppakyyti?) Muut kustannukset: ateriat, tilabuokra ja opastukset ym. kulukorvaukset yht. n. 45 euroa/köriläs.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen

Raimo Reinikainen 0400 881 166 / andracon@hotmail.com, tai
Miessakit ry Esko Porola 09 6126 6216 / esko.porola@miessakit.fi

Yleinen nainen soittaa puhelimella ja...

... Mies käy kaupassa

Elviira ja Elmeri Elgskog, tarinamme fiktiivinen dynamiittiduo esittävät seuraavassa katkelmia fiktiivisestä elämästään.

I näytös (Elmeri istuu toimistossaan)

- Haloo... Haloo!... Haloo!!! Oot sä siellä Elviira? Haloo?, tuskailee Elmeri kännykkäänsä. Toisesta päästä linjaa kuuluu vain kahinaa, moottorin hurinaa ja näppäinten painelusta aiheutuvaa piipitystä.

- Hei mulla on linja auki johonkin! Voi kauhee! Kuinkakohan ka... Elviira kuuluu huudahtavan jollekin toiselle, kunnes "katkaise yhteys-nappi" jättää Elmerin linjalle yksin. Hetken kuluttua Elmerin kännykkä piipittää uudelleen. Näytöstä näkee, että soittaja on Elviira.

- No haloo! Mitä ihmettä sä oikein... aloittaa Elmeri, mutta lopettaa kesken huomattuaan keskustelewansa taas kahinan ja moottorin hurinan kanssa. Taustalla Elviira päivittelee jonkun kanssa sitä kuinka kummallisesti puhelimen näppäinlukko voi toisinaan jäädä auki.

- Just niin tyypillistä. Naiset ja tekniset välineet, tuhahtaa Elmeri itsekseen ja painaa harmistuneena puhelimestaan virran pois voidakseen rauhassa jatkaa töitään.

II näytös (Elmeri tulee kotiin töistä myöhemmin samalla viikolla)

- Moi kulta!

- Hei. Muistitko käydä kaupassa, huudahtaa Elviira olohuoneesta.

- Tietysti. Vähän vaikeahan sitä oli unohdtaa kun sä soitit siitä erikseen tänään mulle kolmasti.

- Sait sä ne kaikki mitä mä pyysin, kysäisee Elviira vain varmistaakseen.

- Joo, sain mä, huikkaa Elmeri keittiöstä, jossa purkaa kauppakasseja jääkaappiin ja keittiön kaappeihin.

Samuli Koiso-Kanttila

- Minne sä panit ne basilikat, kysyy Elviira tultuaan myös keittiöön ja availee kaappeja.

- Ei siellä ollut tuoretta basilikaa, sanoo Elmeri ja jatkaa kassien purkamista.

- Eiks meillä sitten oo basilikaa? Mistä sä oot ajatellu sitten että se pesto tehdään, kiukustuu Elviira. Ja et suinkaan sä näitä servettejä ostanu? Mähän sanoin, että saman sinisiä servettejä kuin meidän makuuhuoneen rullaverhon kukat! Nää on ihan liian violetteja. Ei näitä voi käyttää ja Ensio ja Eira tulee jo puolentoista tunnin päästä, kiehuu Elviira.

- Saamarin miehet! Lähetä mies asialle ja mene itse perässä, isoja lapsia kaikki tyyntäni manailee Elviira mielessään.

Montako henkilöä tarinassa oli? Kuusi; Elviira, Elmeri, Ensio, Eira yleinen Nainen ja yleinen Mies.

Kategorisoinnin molemmat posket

Kategorisoinnin ja luokittelun voima arkea jäsentävänä ja rooleja selkeyttävänä väli-

neenä on ilmeinen. Ihmisen aivot luokittelevat kaikkia arjen ilmiötä jatkuvasti erilaisien jakojen perusteella useisiin, usein päällekkäisiin ja sisäkkäisiin alakategorioidiin. Tämä vähentää tarvetta jatkuvasti prosessoida aistimiimme tulvivia havainnotia. Ai, toi on tota tyyppiä. Plim, pistän sen tuohon laatikkoon, tuumaavat aivomme.

Teemme näin jatkuvasti. Luokkakaverit jaetaan hikareihin, sportteihin, pahiksiin, nynnyihin, flädeihin jne. Työpaikalla taas esim. johtoportaaseen, perheellisiin, vientiosastoon, markkinointipuoleen, nuoriin, vanhoihin, miehiin, naisiin, köyhiin ja rikkaisiin. Usein täysin triviaaleilla seikoilla luokittelemme juuri tapaamiamme ihmisiä reippaasti erilaisiin perustyyppihin. Jokainen voi havainnoida itseään tilanteessa, jossa ennalta täysin tuntemattomien ihmisten joukosta täytyisi valita se ryhmä, jonka kanssa aamukahvitilanteessa avaa keskustelun kolmipäiväisen seminaarin aluksi. Jos ei tuttuja joukosta löydy lankeaa arpa omien, usein melko voimakkaiden sisäisten äänien perusteella. Nuo tuossa muistuttavat minua eniten.

Kuitenkin samalla kun säästämme aivojamme turhilta vaivoilta, saatamme itsemme vaaraan sokeutua lähisuhteille. Lisäksi luokittelu ja ilmiöiden tai ihmisten laaikointi on jatkuvaa leimaamista. Ei leimaamista pelkästään negatiivisessa merkityksessä, mutta leimaamista kuitenkin. Esim. ”luokan pahikset” –kategoriaan kuuluvalla tämä merkitsee ainakin kahta asiaa. Se rajaa hänen mahdollisuuksiaan siirtyä ja kuulua johonkin muuhun kategoriaan. Varsinkin jos toinen kategoria, johon hän haluaisi kuulua ei ole sisäisessä jaottelussa henkisesti lähellä ”pahis” -kategoriaa. Toisaalta tämä antaa hänelle

”luvan” tehdä asioita, joita muut eivät kenties kuvittelisikaan tekevänsä. Pahisteot ovat jokapäiväistä reissumiestä pahis-luokitellulle.

Yleinen mies/nainen joka kotiin?

Mitä opimme tästä? Yleisen naisen tai miehen kotiin viemisestä ei ainakaan seuraa parisuhteelle mitään hyvää. Kun parisuhteet muutenkin yhä useammin päättyvät eroon, ei varmastikaan koko mies- tai nais- kategorian vikojen tai stereotyyppien viemisestä omaan parisuhteeseen seuraa mitään hyvää. Toivo siitä, että oma kulta täyttäisi kaikki, koko sukupuolikategorialle yhteen ynnätyt laatuvaatimukset lienee kenelle tahansa sellainen taakka, että vähemmästäkin nuutuu. Toisaalta, ei minkään liiton tai parisuhteen kannalta ole hyvä, jos jatkuvasti väistää oman henkilökohtaisen elämäntilanteensa vaateita, esim. oman sukupuolikategoriansa stereotyyppien taakse. Kaikkia epäilemättä helpottaisi, jos voisimme hyväksyä rakkaan kumppanimme tekemät serviettiostokset tai kokeilut videoajastimen kanssa yksilön henkilökohtaisiksi ominaisuuksiksi. Vaihtelu taidoissa, tyyleissä ja malleissa reagoida kun esim. sukupuolilokeron sisällä lienee suurempi kuin keskimääräisesti luokkien välillä?

Harrastemessut Herttoniemenrannassa

25.5.2002, Herttoniemenranta, Helsinki

Viime marraskuussa syntyneen Herttoniemenrannan miesporukan ensimmäinen voimainkoitus on yksipäiväisen harrastemessujen läpivieminen. Miehet haluavat vastata kysymykseen mitä kaikkea kotikulmilla voi harrastaa.

Jotta tarjolla olevat harrastusmahdollisuudet tulisivat mahdollisimman kattavasti asukkaiden tietoon pyydetään yhdistyksiä, yhteisöjä ja yksityishenkilöitä ilmoittamaan tiedot porukan yhteyshenkilöille. Tapahtumassa ei esitellä kaupallisia yrityksiä.

Maalaus, liikunta, retkeily, tukitoiminta jne.

Kari Hartikainen

Laivalahdenkaari 26 A 12, 00810 Helsinki

Puh. 09-31016066, 050-54 18616

kari.hartikainen@edu.hel.fi

Urheilu

Veikko Sintonen

Puh. 040-5906023

veikko.sintonen@luukku.com

Musiikki

Olli-Matti Huovio

Laivalahdenkaari 19 C 44, 00810 Helsinki

Puh. 09-7276 150, 050-51 48 924

olli-matti.huovio@pp.nic.fi

**Haluatko ajankohtaista tietoa
Miessakkien toiminnasta
sähköpostitse?**

Voit liittyä mukaan
sähköpostilistallemme
lähettämällä viestin osoitteeseen
tomi.lindfors@miessakit.fi
Kirjoita viestin aiheeksi Ilmoittautu-
minen sähköpostilistalle ja varsinaise-
ksi viestiksi yhteystietosi.

Liity jäseneksi

Miessakit ry:n jäsenenä saat mm. jäsentiedotteemme URHOn kotiisi sekä alennuksia järjestämistämme koulutuksista ja yleisötilaisuuksista. Jäsenmaksu on 15 euroa/vuosi (opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät 7,50 euroa/vuosi).

Leikkaa tämä sivu irti, täytä kysytyt tiedot ja laita lipuke postiin (postimaksu on maksettu puolestasi). Pian saat kotiisi uudelle jäsenelle tarkoitetun aloituspaketin sekä tilisiirtolomakkeen, jolla voit suorittaa jäsenmaksusi.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Haluan liittyä Miessakkien jäseneksi

Haluan lisätietoja toiminnasta

Nimi:

Osoite:

Puhelin:

Syntymävuosi:

MIESSAKIT RY

VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00100/602
00003 HELSINKI

Mukaan miesryhmään

Miessakit kutsuu miehiä koko maassa paikallisiin vuorovaikutusryhmiin, joissa keskustellaan mieheydestä ja miehen roolista ja vaihdetaan kokemuksia muiden kanssa. Mikäli haluat lisätietoja ryhmien toiminnasta tai haluat mukaan ryhmään, ota yhteyttä!

Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen + KOKO SUOMI

Esko Porola / Pertti Andersson

Puh. 09-6126 6216

Sähköposti esko.porola@miessakit.fi / pertti.andersson@miessakit.fi

Joensuu

Onni Voutilainen

Puh. 050 365 6138

Sähköposti onni.voutilainen@jns.fi

Lahti / Päijät-Häme

Timo Tikka

Puh. 03-780 1421 / 040 552 3310

Sähköposti timo.tikka@phnet.fi

Somero

Voitto Vieraankivi

Puh. 050 566 4116

Sähköposti voitto.tiimivalmennus@surfeu.fi

Kuopio / Itä-Suomi

Raimo Reinikainen

Puh. 0400 881 166

Sähköposti andracon@hotmail.com

Turku

Esko Vierikko

Puh. 040 503 3891

Sähköposti esko.vierikko@utu.fi

Hyvinkää

Veikko Korhonen

Puh. 040 567 4600

Sähköposti veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Tampere

Simo Ollila

Puh. 03-214 9029

Sähköposti tremies@saunalahti.fi

Internet www.saunalahti.fi/~tremies

Jyväskylä

Jarmo Lindholm

Puh. 040 734 4627

Sähköposti kullervokustannus@hotmail.com

Vihti

Markku Kedrin

Puh. 09-222 5313 / 040 545 7091

Sähköposti markku.kedrin@kolumbus.fi

Nurmijärvi

Seppo Laakso

Puh. 09-8789 9658 / 09-250 1310 /

050 511 7725

Sähköposti seppo.laakso@pp3.inet.fi

Hämeenlinna

Kai Salmi

Puh. 03-616 2608 / 050 354 9241

Sähköposti kai.salmi@virpi.net

